

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji, svarbiausias mūsų krikščioniško tikėjimo slėpinys pavadintas Velykų slėpinio vardu. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad kalbėdami apie tai, ką iš tiesų mus mylintis Dievas apreiškė tapdamas žmogumi – Kristumi Jėzumi, mes kalbame apie Jo kančią, mirtį ir prisikėlimą. Dievo ir Jo sekėjų kelias neišvengiamai susiliečia su kančia. Tai ir savosios laisvės suvaržymas, ir atsidavimas Dievo valios vykdymui, tai ir pasiaukojanti meilė bei tarnavimas kitiems, tai ir atsižadėjimas savanaudiškų tikslų ir tuščio laiko švaistymo vienadieniams malonumams. Galiausiai, kančia pasireiškia kaip mirimas sau ir gimimas Dievui – kaip mirtis, kurią vienokia ar kitokia forma visi turime patirti. Tačiau vienus mirimas ir mirtis veda į prisikėlimą ir gyvenimą, o kitus – į visą ko baigtį ir sąstingį. Čia ir slypi Velykų slėpinio tikroji jėga, kad jį prisiimdami ir juo tikėdami įgauname kitokią gyvenimo, prasmės ir ateities perspektyvą – daugiau gyvenimo, labiau gyvenimo, nesibaigiančiai gyvenimo su Dievu ir Dieve.

Švenčiant Velykų – mūsų Viešpaties išganingosios kančios, mirties ir prisikėlimo – šventes, to labiausiai ir linkiu: kad turėtume gyvenimo, kad apščiau jo turėtume, ir dosnia širdimi, netaupydami galėtume jį dalinti ir išdalinti vieni kitiems. Dievas mus tikrai myli ir daro viską, kad būtume laimingi, tačiau reikia su Juo bendradarbiauti, reikia priimti ir patikėti Jo Žodžiu – Jėzumi! Kas mūsų laukia po mirties? Gyvenimas su Dievu, arba gyvenimas be Dievo, tačiau bet koku atveju, mūsų laukia gyvenimas, tik tiek, kad jo kokybę apsprendžiame šiandienos pasirinkimais ir tikėjimu. Čia kaip su pensijomis: reikia kuo ankščiau pradėti taupyti

ir ruoštis, kad pabaigus darbingus metus, turėtum iš ko gyventi ir pragyventi. Mūsų pasiruošime amžinybei padeda Bažnyčia. Taip, ji ne visada tobula ir suprantama,

kaip ir mes patys, jos nariai, tačiau, ji – mus mylinti Motina, kuriai patikėtas rūpestis ruošti ir auginti mus Dievo vaikų šeimoje. O šeimai reikia skirti savo laiko, reikia praleisti laiko kartu, reikia įsipareigoti vieni kitiems ir kai švenčiame, ir kai dirbame, ir kai tvarkomės, ir kai išgyvename sunkumus ar kitokius išbandymus.

Mūsų Krekenavos bazilika taipogi išgyvena Velykų slėpinio laiką. Prieš kelias savaites pagaliau prasidėjo ilgai lauktas ir rengtas bazilikos remontas. Bus visko – ir dulkių, ir šiukšlių, ir garsų, ir kvapų, bet galiausiai visų mūsų bendrų pastangų ir kantrybės dėka 2020-ųjų vasarą turėtume turėti atsinaujinusią ir išpuoštą šventovę maldai, bendrystei su Dievu, su Marija ir vieni kitais. Kviečiu kaip galima labiau visus sekti šį remontą, palydėti jį savo malda, dalyvauti viešuose susirinkimuose, kur bus pristatoma įvairi informacija, ir sekti tą informaciją mūsų skelbimuose bei svetainėje.

Vis dėlto, švenčiant Velykas svarbiausia yra tas atnaujintas gyvenimas, kurį Dievas mums tokia brangia savo Sūnaus Jėzaus Kristaus kančios ir mirties kaina dovanoja ir kviečia priimti. O tai jau vyksta tuose, kurie kasdien meldžiasi rožinio slėpinį, skaito ir stengiasi pažintį Šventąjį Raštą, dalyvauja Eucharistijos šventime ir stiprina save šv. Komunija, patys tapdami Dievo gerumu ir gailėstingumu kitiems. Tegul Dievo Motina Marija, Malonių versmė, ir toliau lydi mus kelyje į Prisikėlimą. Aleliuja!

Maldoje ir kelionėje kartu,

kur. Gediminas Jankūnas

GALIMYBĖ SKIRTI 2% GPM PARAPIJAI

2018 metais skirdami 2% gyventojų pajamų mokesčio Krekenavos parapiją parėmėte 2136,64 Eur, Upytės parapiją – 538,37 Eur, Vadaktėlių parapiją – 38,34 Eur. Nuoširdžiai dėkodami kviečiame ir šiemet tokiu būdu svariai prisidėti prie parapijų gyvavimo. Tai galite padaryti keliais būdais: mokesčių inspekcijoje, internetinės bankininkystės pagalba prisijungdami prie Valstybinės mokesčių inspekcijos EDS sistemoje, užpildydami FR0512 formą mūsų bazilikos gale po sekmadienio šv. Mišių ir parapijos raštinėje jos darbo metu. Atvykdami turėkite asmens dokumentą.

Parapijų kodai:

- Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija – 191260418
- Upytės Šv. Karolio Boromiejaus parapija – 191261858
- Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapija – 191262198

VASARIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Štai nužengs galybių Viešpats ir apšvies savo tarnus, aleliuja! Pranašo Izaijo žodžiai į vasario mėnesio tamsą nešė Grabnyčių šviesą. Vasario 2 dieną, šeštadienį, bazilikoje rinkomės į Kristaus paaukojimo šventykloje iškilme, kurios metu žvakių šviesose išsipildė Simeono giesmės žodžiai. Žvakių procesiją ėjome bazilikos viduje, nes pirminiam sumanymui – procesijai nuo laužo bazilikos viduje sutrukdė netinkamos oro sąlygos. Sekančią dieną po Grabnyčių, sekmadienį, minėjome šv. Blažiejų ir šv. Agotą. Šv. Blažiejaus ypatingasis palaiminimas dvejomis kryžiaus forma surištomis žvakėmis mena kankinių užtarimą, prašant kūniškos sveikatos. Pasak liudijimų, vedamas egzekucijon šis šventasis pagydė žuvies ašaka užspringusį berniuką, tad tikima, kad šv. Blažiejaus palaiminimas apsaugo nuo gerklės ligų. Turbūt todėl visi choristai šv. Mišių pabaigoje kartu su mažaisiais parapijiečiais stojo į eilę tokių palaiminimą gauti. Šv. Agotos duonelės mums kasmet parūpina Radviliškių kaimo kepykla, už kurios savininkus, darbuotojus, jų šeimas ir visus parapijos duonos kepėjus meldėmės to sekmadienio Eucharistijos metu. Pašventintos duonos riekelės, saugančios nuo gaisrų, nugulė parapijiečių namų kertelėse. Kokių gausių dovanų ir apsaugos tądien gavome!

Vasario 10 dieną, sekmadienį, šv. Mišiose minėjome

Pasaulinę ligonių dieną ir meldėmės už kūno ir dvasios ligomis sergančius, medicinos personalo darbuotojus, kad nepristigtų atsidėjimo ir meilės.

Kasmėnesiniuose Švč. Mergelės Marijos atlaiduose vasario mėnesį sulaukėme Panevėžio vyskupo emerito Jono Kaunecko. Įšalusi bazilika žiemą sulaukia itin mažai maldininkų, tad džiugu, kad mus aplankė grupelė svečių iš Vajasiškio Šv. Jono Krikštytojo parapijos, kur klebonavo mūsų parapijos rektorius kun. Gediminas Jankūnas.

Vasario 16 dieną, šeštadienį, minėjome Lietuvos Valstybės atkūrimo dieną kartu su visa miestelio bendruomene. Tądien netradicinę ugdymo dieną turėjo Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos mokiniai, kurie po edukacinių užsiėmimų mokykloje dalyvavo šv. Mišiose už Lietuvą ir jos žmones. Iškilminga eisena po šv. Mišių pajudėjo link Krekenavos kultūros centro, kur visų laukė Pajstrio kultūros centro meno mėgėjų kolektyvo koncertas.

Paskutinis žiemos mėnuo buvo pažymėtas bazilikos renovacijos ženklu – buvo pasirašyta ilgai laukta darbų rangos sutartis ir jau galėjome pajusti, kad mūsų laukia didelių pokyčių metas. Melskime, kad visi procesai vyktų Dievo valioje ir mums patiems būtų suteikta kantrybės ir pakantumo šį laikotarpį išgyventi!

KOVO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Kovo mėnesio pirmasis savaitgalis buvo skirtas Lietuvos globėjui šv. Kazimierui. Kovo 2 dieną, šeštadienį, parapijos jaunimas nuo pat ryto dalyvavo jau tradicinėje Panevėžio vyskupijos organizuojamoje Atsinaujinimo dienoje Utenoje „Nebijok šventumo“. Po pietų ten jau skubėjo parapijos personalas ir kiti parapijiečiai. Lietuvos ir Panevėžio vyskupijos globėją nusprendėme pagerbti ir sekmadienį, keliais automobiliais nuvykę į šalies sostinę, kur šurmuliavo Kaziuko mugė. Spėjome pasimėgauti mugės malonumais – kas išgijo verbų, kas riestainių, o kas tik šiaip pasimėgavo galimybe pasmalsauti, kokiais dirbiniais pirkėjus viliojo šiais metais Lietuvos tautodailininkai. Po mugės susirinkome Vilniaus arkikatedroje į 18 val. šv. Mišias, kurias aukėjo Vilniaus vyskupas augziliaras Darius Trijonis. Šv. Mišias kartu konsekravo mūsų parapijos klebonas kun. Gediminas kartu su svečiu kunigu iš Baltarusijos. Pasimeldę už tądien savo tarnystės pasiryžimus atnaujinusius ministrantus, suklopome šv. Kazimiero litanijai arkikatedros koplyčioje. Dieną baigėme bendra vėlyva vakariene marokietišku patiekalu restorane Užupyje. Šiomet tikrai šauniai pagerbėme savo valstybės ir vyskupijos šventąjį globėją!

Kovo 5 dieną Krekenavos miestelyje visur buvo pilna keistai atrodančių mažųjų miestelėnų, prašančių blynų ir kakavos. Buvo pastebėta ir keletas gana ūgtelėjusių piliečių, gerai užsimaskavusių ir garsiai armoniką virkdančių. Namuose, kuriuos aplankė šie persirengėliai, skambėjo dainos ir liejosi linksmybės. Kiekvienas stengėsi „užsigavėti“, kad jau kitą dieną, Pelenų trečiadienį, nuolankiai nulenkų galvą beriamiems pelenams priminti, iš kur kilome ir kur einame... Tačiau nereikia pamiršti svarbiausios Gavėnios žinios, kuri, pasak popiežiaus Pranciškaus, yra nauja pradžia ir kelias į Prisikėlimo Velykas – Kristaus pergalę prieš mirtį.

Kovo 10 dieną, sekmadienį, parapijos namuose vyko atvirus parapijos ekonominės ir pastoracinės tarybų ataskaitinis posėdis už 2018 metus. Jame kiekvienas norintis galėjo susipažinti su parapijos finansine situacija, patirtomis išlaidomis, surinktomis aukomis, išgirsti apie planuojamus nuveikti darbus. Všį „Piligrimų centras“ vadovė Daiva Adamkevičienė pristatė būsimą bazilikos projektą, nueitą kelią iki rangos darbų sutarties pasirašymo ir netrukus prasidėsiančius konkrečius darbus. Šv. Mišiose tądien meldėmės už Tėvynę Lietuvą ir jos žmones, minėdami Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimą. Eucharistiją papuošė Naujamiesčio kultūros centro mišrus vokalinis ansamblis „A Capella“, vadovaujamas Algio Bukausko. Tą pačią dieną šv. Mišios pirmą kartą šiais 2019 Viešpaties metais buvo aukojamos gretimoje Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijoje, kurios žmonės buvo išsiilgę Dievo žodžio ir bendrytės. Po tokio užimto sekmadienio klebonas kun. Gediminas dar turėjo pasiekti Baltarusiją, kur dalyvavo rekolekcijose.

Kovo 15 dieną, į atlaidus bazilikoje piligrimai vyko autobusais ir nešini savo parapijų vėliavomis, kadangi buvo minima Panevėžio vyskupijos Marijos Legiono 20 metų sukaktis. Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM sveikino visus atvykusius į ACIES šventę, kurioje svečių būta net iš Telšių vyskupijos! Per tris šimtus maldininkų kartu meldėsi ir dėkojo Mergelei Marijai už malones, adoracijoje kalbėjo rožinio maldą. Šv. Mišias aukėjo Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas kartu su gausiu būriu kunigų: kun. Andriejumi Sabaliausku, Kupiškio dekanu kun. Mindaugu Kučinsku, Subačiaus klebonu kun. Vidmantu Bloškiu, Rokiškio rez. kun. Vincentu Stankevičiumi, Anykščių vikaru kun. Mindaugu Šakiniu, Panevėžio Švč. Trejybės rektorato kun. Vitalijumi Kodžiu ir Krekenavos bazilikos rektoriumi kun. Gediminu Jankūnu. Vadoklių klebonas kun. Ričardas Banys patarnavo

klausant išpažinčių. Šv. Mišiose giedoja bazilikos choras. Pabaigoje buvo skaitoma pasiaukojimo Švč. Mergelei Marijai sintezė, atnaujinti Legiono narių pasižadėjimai. Po to visi rinkosi į parapijos namus. Dvidešimtmečio šventę vedė kun. Gediminas Jankūnas, sveikinimo kalbas tarė svečiai. Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas už ilgametę tarnystę Marijos Legiono gretose įteikė padėkas Legiono būrelių vadovams. Šventė baigėsi bendra svečių agape, išlaikant gavėnios penktadienio pasninką.

Kovo 16 dieną, šeštadienį, susirinkusių į Krekenavos kultūros centre vykusį teatro mėgėjų festivalį „Anoj pusėj Krekenavos“ laukė staigmena. Krekenaviškių spektaklyje „Baltakojė“ išvydome Vadaktėlių parapijos kleboną! Tautiniu kostiumu pasipuošęs, su armonika rankose kartu su folklorinio ansamblio „Raskila“ nariais jis padėjo spektakliui tapti gyvesniu ir įnešė spalvų, o parapijiečiams ir miestelio svečiams buvo sunku tramdyti šypsenas ir džiugesį, išdidžiai kaimynui kumštelint pašonėn, jog girdi čia mūsų klebonėlis armoniką virkdo. Ne kartą girdėjome kun. Gediminą grojant ir dainuojant, bet kad šitaip taptų spektaklio dalimi!

Kovo 17 dieną, sekmadienį, sumos šv. Mišių pabaigoje dvidešimt parapijos vyrų iš klebono gavo korteles su Rožinio dalimi ir maldomis. Šitaip jie buvo pakviesti sudaryti parapijos vyrų Gyvojo Rožinio grupę. Vieni vyrai buvo šiek tiek sutrikę, kiti nustebę, treptiems turbūt reikėjo progos namuose apgalvoti, kokį įsipareigojimą juos pakvietė prisiimti klebonas. Popiežius Pranciškus mums dažnai sako, jog nebijotume, o pasak klebono, vyrų malda yra ypatingai galinga! Išdrįskime ją pasitelkti savo kasdieny-

bėje ir mūsų gyvenimuose ims rasti vis daugiau Dievo veikimo. Kaip malda veikia mūsų gyvenimus ir kitomis patirtimis parapijos namuose po sumos šv. Mišių pasidalinti susirinko parapijos Gyvojo Rožinio grupelės. Džiugu, kad šiuo metu parapijoje veikia net trys maldos grupelės ir turėtų įsijungti naujai suburta vyrų grupė. Prieš susirinkimą turėjome progos pabendrauti su parapijos namuose visą mėnesį veikusios tapybos darbų parodos autore Rūta Grybiene. Autorė vadovauja Parkinsono liga sergančių organizacijos Panevėžio skyriui ir parodos pristatyme sulaukė daug svečių, susirinkusių padėkoti už suteiktą paramą ir bendrystę, kuria visi dar kurį laiką pasidžiaugė parapijos svetainėje.

Kovo 23–24 dienomis parapijoje vyko žibartoneičių vaikų, besiruošiančių Sutaikinimo ir Eucharistijos sakramentams, savaitgalis. Svarbiausias savaitgalio tikslas buvo pasiruošti pirmajai išpažinčiai. Vaikai išklausė klebono kun. Gedimino mokymą, turėjo katechetinių užsiėmimų kartu su savo tikybos mokytoja Daiva Adamkevičiene ir parapijos jaunimu, visą savaitgalį talkinusių ir liudijusių savo tikėjimą mažiesiems savo draugams.

Kovo pabaigoje bazilikos teritorijoje atsirado renovacijos „šaukliai“ – du statybiniai vagonėliai, kurie leido pajusti, kad jau prasideda realūs darbai. Dar sunku įsivaizduoti šių darbų mastą, tikėtina, jog teks patirti ir nepatogumų, tačiau reikia tikėti, kad pasibaigus projektui mūsų bazilika sulauks dar daugiau maldininkų, bus patenkinti atvykstančiųjų ir vietinių parapijiečių poreikiai, turėsime saugią, gražią ir pritaikytą parapijos poreikiams aplinką.

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDŲ LAIKAS

Balandžio 14 d.
Viešpaties Kančios (Verbų) sekmadienis
Šv. Mišios Upytėje – 10 val.,
Krekenavoje – 12 val.

Balandžio 18 d.
Didysis ketvirtadienis
Paskutinės vakariinės šv. Mišios
Upytės bažnyčioje – 18 val.

Balandžio 19 d.
Didysis penktadienis
Kryžiaus kelias Upytėje – 15 val.
Kristaus Kančios pamaldos
Vadaktėlių bažnyčioje – 18 val.

Balandžio 20 d.
Didysis šeštadienis
Velyknakčio vigilija Krekenavos
bazilikoje – 20 val. (turėkite žvakę)

Balandžio 21 d.
Kristaus Prisikėlimo iškilmė – šv. Velykos
Prisikėlimo šv. Mišios ir procesija
Krekenavoje – 8 val., Upytėje – 10 val.,
Vadaktėliuose – 12 val.

PRISIKĖLIMO PROCESIJA

Ramus saulėtas rytas.
Žmonių minia. Visi susikaupe, rimti
Skuba į šventę, į nuostabų reginį –
Prisikėlimą.

Prisikėlimas – tai tikėjimo uola,
Per amžius išlikus tvirta,
Prisikėlimas gimimo diena,
Kai užgimstame dvasia.

Ir skamba varpai didingai,
Persipindami, vienas kitą šaukdami,
O jų gausmas liejas į mūsų širdis
Užpildo krūtines tikėjimo tiesa.

Arčiau, didingiau ir skambiau.
Vargonų ir choro nuostabus skambesys,
Vėliavų puošnus plazdėjimas vėjyje –
Procesijos didybė!

O Prisikėlimo švente,
Su varpelių gaudžiu skambesiu,
Su gėlytėmis barstomom po kojom
Ir žvakių skleidžiama šviesa.

Broliai ir sesės, mano mielieji,
Tegu džiaugsmingai skamba giesmės...
Kristus atgimęs, Kristus atėjęs,
Regiu jo veidą – dangišką liepsną.

Saulutė Genovaitė Markauskaitė

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

13. Lankytojų ir skambučių gausa dar neįrodo, kad esi reikšmingas

„Mat mes girdime, jog kai kurie jūsiškiai tinginiauja, nieko neveikia, tik smalsauja. Tokiems žmonėms mes įsakome ir juos raginame Viešpatyje Jėzuje Kristuje ramiai dirbti ir valgyti pačių pelnytą duoną.“ (2 Tes 3, 11–12)

Kun. Michael: Kai buvau seminaristas, trumpai pagelbėjau vieną vasarą parapijoje, kuri neatrodė labai aktyvi, išskyrus vieną dalyką, – telefonai skambėjo visą dieną. Dvi sekretorės stengėsi tai suvaldyti. Iš karto nepagalvojau paklausti, kas čia vyksta, bet ilgainiui susidomėjau, kodėl tokio dydžio parapijai iš vis reikėjo sekretorės, o tuo labiau – dviejų? Dėl ko buvo tie skambučiai, ir kas skambino? O gal čia buvo koks lažybų punktas? Taigi štai ką sužinojau: nuolat ir nuolat skambindavo tie patys žmonės. Jie buvo vieniši, jiems buvo nuobodu, taigi jie įprato paimti telefoną ir skambinti į parapijos raštinę, kad gautų informaciją ir asmeninį dėmesį. Tas pats galiojo ir raštinės lankytojams – tai buvo tie patys žmonės diena po dienos, klausiantys tuos pačius klausimus, įsitraukiantys į kasdienius pokalbius, o tai šioje parapijoje reiškia – apkalbas.

Raštinės lankytojai ir telefonų skambučiai neįrodo, kad esi tikrai užimtas, reikšmingas ar kažką svarbaus darai. Kartais tai tiesiog dėmesio atitraukimas nuo to, ką turėtumei daryti, nepaisant to, kad dažniausiai visas šis bruzdesys vyksta prisidengus sielovadiniu rūpesčiu.

Kun. Michael: Tas pats galioja daugumai „konsultavimo“ ir raštinės susitikimams. Žinau kleboną, kuris tik ką atkeltas į parapiją, paskelbė, jog kiekvieną pirmadienį jo ofiso durys bus atidarytos ir bet kas galės ateiti su juo susitikti ir gauti laiko tiek, kiek norės. Oho, kaip aš norėjau būti toks sielovadiškas (iš tiesų tai ne, bet neblogai skamba taip pasakyti). Spėkite, kas atsitiko po šešių mėnesių? Jis sustabdė tokią iniciatyvą, nes tie patys žmonės ateidinėdavo pas jį su tais pačiais reikalais ir problemomis, apie kuriuos ji nieko negalėjo padaryti, o ir jie patys neturėjo intencijos, kad kas nors būtų daroma, išskyrus tai, kad galėjo jam nevaržomai skųstis.

Nustokite rūpintis tais, kuriais niekada negalėsite pasirūpinti, triukšmadariais, kurie visada ir liks triukšmadariai, priekaištautojais, kurie ir liks priekaištautojai, ir kaip jau buvo minėta anksčiau, sutelkite dėmesį į tai, ką jums reikia daryti, kad dalyvautumėte Dievo karalystės reikaluose. Kartais tai reikš tiesiog ramiai dirbti dėl Viešpaties Jėzaus.

14. Išardykite „lizdus“

„Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra. Nuosavybę bei turtą jie paduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo.“ (Apd 2, 44–45)

Nežinia, ar tai galioja visur, nes nė vienas iš mūsų neturėjome didelės patirties (greičiau, jokios patirties), bet atrodo, jog bažnytiniame pasaulyje raštinės erdvė, didelė ar maža ji būtų, skatina „lizdų“ kūrimąsi. Taip mes vadiname tuos jaukius kampelius, kuriuose personalas mėgsta buvoti ir miegoti žiemos miegu.

Kun. Michael: Gimimo parapijoje kartą buvo religinio ugdymo vadovė, kuri priėmė tokią taktiką ir išstbulino ją iki aukštumų. Būdama viena iš seniausiai dirbančių personalo narių ji turėjo antrą pagal dydį kabinetą (po klebono), ir jis buvo tikrai didelis, ką iš tiesų supratome, kai ją iš ten iškėlėme. Žvelgdamas pro duris į jos kabinetą, negalėjai jos matyti per krūvas popierių, dėžių ir pilnų lentynų. Čia buvo ir kolekcija pliušinių lėlių bei žaislų, ir betliejus su kalėdine eglute bei mažomis mirksinčiomis lemputėmis. Turėjai visaip manevruodamas pereiti šį labirintą, kad atrastum ją – pačiame centre sėdinčią išpūdingoje vienatvėje, darančią tai, ką ji norėjo daryti (ir tai dažniausiai būdavo kortų žaidimas kompiuteryje bei nuolatiniai pašnekesiai telefonu su katechetėmis).

Kaip minėjome anksčiau, nemažai personalo jėgų būna paskirta prisiimti tam tikras tarnystes, kurios jiems

patikėtos, ir dažnai pastatyti aplink jas sieną bei įsitvirtinti jose kaip gynybiniame bokšte. Raštinės lizdai tampa tarsi tokių izoliuotoms tarnysčių vadavietės. Kad galėtum nugriauti bokštus, turi išardyti lizdus.

Atitinkamai pagalvokite apie blizgančias, šiuolaikiškas darbo vietas, pavyzdžiui, Apple, Google, CNN ar Facebook ofisuose – ten nėra atskirų kambarių, visi dirba toje pačioje erdvėje, ir tik šalia prijungtos patalpos susitikimams ar konferencijoms, – jokių lizdų, jokių privačių erdvių komandos erdvėje. Sėkmingiausios šalyje augančios bažnyčios, kurias mes aplankėme, naudoja tokį pat išplanavimą. Hmmm. Gal ir yra koks ryšys tarp to, kaip išplanuojame raštinės erdvę, ir jos sėkmingo darbo?

Galite pasimokyti iš Apaštalo Bažnyčios ir pergaltoti savo raštinės erdvių išplanavimą. Jeigu įmanoma, ištraukite visus darbuotojus iš kampų, užkaborių ir kampelių, kuriuose jie įsikūrę, į vieną bendrą centrinę erdvę. Jeigu negalite to padaryti dėl jūsų dabartinės erdvės fizinių ribų, štai kitas pasiūlymas: kartas nuo karto visi, įskaitant ir kleboną, turi pasikeisti darbo vietomis. Jie nepadėkos jums už tai, bet ilgainiui tai sustiprins jūsų komandą.

KUNIGAS FELICIJONAS LELIS IR KREKENAVA (I)

Istorikas Deimantas Ramanauskas

Šiandien atvykę į Krekenavos miestelį turistai ar tiesiog paprasti krašto gyventojai gali pamatyti ant „senosios“ klebonijos (ar Krekenavos parapijos klebonija tikrai yra „senoji“, sužinosite vėliau) mūrų kabančią akmeninę lentą, kurioje įamžintas Pirmojo Pasaulinio karo metais čia gyvenusio garsaus lietuvių Jono Mačiulio-Maironio atminimas. Užėję į bazilikos šventorių rasti ant medžio kabančią medinę lentą, kuri skirta tam pačiam Maironiui. Pastarajam atminimo ženklas yra ir bazilikos viduje. Šalia miestelio esančiame Varnakalnyje yra „Maironio suoloelis“. Norint internete sužinoti daugiau informacijos apie Krekenavos istoriją, daugumoje rastų šaltinių pabrėžiamas faktas, kad čia gyveno Maironis. Tai nekeltų didelės nuostabos, juk J. Mačiulis-Maironis – viena garsiausių Lietuvos istorijos asmenybių. Tačiau gaila, kad didžiųjų asmenybių kultas dažnai užgožia mažiau žinomus, nors daug nuveikusius žmones. Taip nutiko su XX a. 4-ajame dešimtmetyje Krekenavoje gyvenusiu kunigu, kuris liko „nepastebimas“ už Maironio „nugaros“. Tai – Felicijonas Lelis (Lialis).

Iki Krekenavos...

Felicijonas Lelis gimė 1870 m. sausio 13 d. Pumpėnuose, dabartiniame Pasvalio rajone. Baigęs mokyklą 1889 m. įstojo į Kauno kunigų seminariją. Būdamas jos studentu Felicijonas Lelis įsijungė į slaptą klierikų Šv. Kazimiero draugijos* veiklą. Tikėtina, kad ten susipažino su Juozu Tumu-Vaižgantu. 1892 m. vasario 29 d. sėkmingai baigęs seminariją buvo iššventintas į kunigus ir paskirtas Kauno Švč. Trejybės bažnyčios vikaru, o nuo 1894 m. – Kauno tvirtovės Įgulos katalikų kareivių kapelionas. Tačiau juo buvo neilgai. Tais pačiais metais kariuomenės buvo apkaltintas politiniu nusizengimu ir dvejiems metams uždarytas Kretingos vienuolyne (nuo 1894 m. gegužės 24 d.). Dar prieš uždarymą vienuolynan organizavo katalikiško žurnalo „Žemaičių ir Lietuvos apžvalga“** leidybą. Būdamas Kretingoje pradėjo organizuoti naujo laikraščio leidybą, kreipėsi į tokius asmenis, kaip A. Jakštas, J. Tumas, kviesdamas bendradarbiauti. Felicijonas Lelis laikraštį pavadino „Tėvynės sargu“***.

Pirmas laikraščio numeris buvo išspausdintas 1896 m. sausį Tilžėje 2000 egzempliorių tiražu. Kartu su kun. Felicijonu Leliu prie šio laikraščio atsiradimo daug prisidėjo ir kun. Kazimieras Kazlauskas****, kuris pirmuosius numerius slapta nugabeno į Tilžę. Padedant daugiau knygnešių visas tiražas buvo nuneštas į Kretingą. Laikraščiams slėpti buvo įrengta speciali slėptuvė vienuolyno jaujoje. Negalėdamas niekur išvykti Felicijonas Lelis vienuolyne organizavo ir laikraščio platinimą. Vedami įtarimo žandarai kelis kartus atliko kratas, bet laikraščių nerado. Baigiantis tremties terminui ir sumažėjus budrumui Felicijonas Lelis sumanė iškelti ankščiau laiko. Persirengęs kitais rūbais kunigas patraukė į Palangą, kur norėjo tartis dėl laikraščio redagavimo perleidimo Juozui Vizbarui, bet žandarams jį susekus kalinimo laikas buvo pratęstas dar vieneriems metams. 1897 m. išėjęs iš vienuolyno, laikraščio redagavimą perdavė J. Tumui, o kiek vėliau buvo paskirtas Kupiškio parapijos vikaru. Gyvendamas Kupiškyje taip pat nevenė tautiškos veiklos, sukūrė platų knygnešių tinklą, mokė jaunimą lietuviškai rašyti, organizavo slaptus vaidinimus. Gautus nelegalius laikraščius platindavo ne tik vietinėse apylinkėse, bet siųsdavo Peterburge gyvenusiam knygnešiui J. Zaukai. 1904 m. buvo perkeltas į Saudininkų filiją. Panaikinus spaudos draudimą kunigavo Antašavos, Budrių, Alizavos filijose. Nuo 1925 m. klebonavo Papilio, Velykių parapijose. Nuo 1934 m. – Krekenavos parapijos altarista.

Metai praleisti Krekenavoje...

Ilgą laiką Krekenavos parapija priklausė Žemaičių vyskupijai. Situacija pasikeitė 1926 m., kai parapija buvo priskirta naujai įkurtai Panevėžio vyskupijai ir jos ganytojui vyskupui Kazimierui Paltarokui. Parapijai finansiškai stiprėjant ir atsiradus poreikiui, ilgametis Krekenavos klebonas Boleslovas Baronas 1933 m. pradėjo rūpintis altarijos įkūrimu. Būtent minėtos institucijos įkūrimas atvėrė galimybę Krekenavoje apsigyventi kunigams emeritams, kurie dėl savo amžiaus būdavo atšaukiami nuo kunigystės. Taip į Krekenavą atvyko ir Felicijonas Lelis.

* Šv. Kazimiero draugija – Žemaičių vyskupijos kunigų seminarijoje Kaune veikusi draugija, kuriai priklausė tokie žmonės kaip kun. J. Tumas-Vaižgantas, būsimas diplomatas kun. Kazimieras Prapuolenis. Draugijos pagrindinis tikslas buvo leisti bažnytinę literatūrą lietuvių kalba.

** „Žemaičių ir Lietuvos apžvalga“ – katalikiškas žurnalas, leistas Tilžėje 1890–1896 m.

*** „Tėvynės sargas“ – mėnesinis lietuvių žurnalas, 1896–1904 m. ėjęs Tilžėje.

**** Kazimieras Kazlauskas (Kazlauskis) (1865–1950 m.) – aktyvus visuomenės veikėjas, kunigas, nelegalios lietuviškos spaudos platintojas. 1915–1923 m. K. Kazlauskas buvo Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų parapijos klebonas. Tai jis 1915 m. Krekenavoje priglaudė J. Mačiulį-Maironį.

2019 vasario, kovo mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (02-03)	197,90	104,00	-
Sekmadienis (02-10)	243,02	110,00	-
Švč. M. Marijos atlaidai (02-15)	79,56	-	-
Sekmadienis (02-17)	168,50	128,00	-
Sekmadienis (02-24)	165,40	138,00	-
Sekmadienis (03-03)	182,60	130,00	-
Sekmadienis (03-10)	248,15	153,00	159,00
Švč. M. Marijos atlaidai (03-15)	539,46	-	-
Sekmadienis (03-17)	361,70	97,00	-
Sekmadienis (03-24)	242,80	145,00	-
Sekmadienis (03-31)	214,91	157,00	-

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Penktadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Spalio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–rugsėjo mėnesiais 10 ir 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Balandžio 21 d. 12 val., gegužės 5 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

Kas antrą trečiadienį 14 val.

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Penktadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Sekmadeniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių.

Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštinėje.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

I, III, V Nedirba

II, IIII, VI, VII 8–13 val.

VIII 9–13 val.

IX Valanda prieš ir po šv. Mišių

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje

pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val.

ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Adoracijos metu klausomos išpažintys

Ateikite, pasarbūnime Viešpatį!

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po

12 val. šv. Mišių bazilikos koplyčioje.

2019 m. vasarį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Vitalius Matulevičius, 58 m.

Eugenijus Mažeika, 57 m.

Upytės parapijoje

Romualdas Antanaitis, 74 m.

Antanas Minkevičius, 61 m.

Prisiminkime
Juos maldose.

2019 m. kovą iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Dainius Skerla, 29 m.

Upytės parapijoje

Janina Ramanauskienė, 85 m.

2019 m. pakrikštytieji

Upytės parapijoje vasario mėn.

Smiltė Marija Petroliūnaitė

Upytės parapijoje kovo mėn.

Morta Ona Koncytė

Orintas Petras Kazlauskas

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Poguzinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos „Carito“ vadovė „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Poguzinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatore

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranciška Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius – Algirdas Poguzinskas,
Ramutė Valikonienė, Akvelina Poguzinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius –
Tomas Černauskas ir s. Ingrida Kazlauskaitė

Trečiadieniais 18.30 val.

Krekenavos parapijos namuose vyksta

Šventojo Rašto studijos,

prasidedančios 18 val. šv. Mišiomis.

Kviečiame drąsiai prisijungti visus

norinčius giliau pažinti

Dievo žodį!

Studijų audioįrašai:

www.krekenavosbazilika.lt

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi

trečiadieniais ir ketvirtadieniais

15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu.